

diskutere en folkeafstemning? Er det rimeligt, at befolkningen skal gå til en folkeafstemning om euroen, inden man ved, hvad den i virkeligheden går ud på, nemlig harmonisering af skat, socialpolitik, økonomisk politik, arbejdsmarkedspolitik?

Det vil blive en højst urimelig fremgangsmåde efter min mening, og det vil jeg godt have statsministerens kommentar til, for jeg synes, det er et dybt demokratisk problem, at man faktisk har forestillet sig at tilbyde befolkningen, at den kan købe katten i sækken. Så det vil jeg godt bede om en forklaring på, og jeg går da ud fra, at man er enig fra regeringens side i, at selvfølgelig kan man ikke beslutte sig for, om man vil deltage i en fælles mønt, før man ved, hvad spillereglerne i den fælles mønt er, og det ved man altså ikke, før regeringskonferencen er færdig.

Så vil jeg godt spørge med hensyn til regeringskonferencen: Vil regeringen virkelig fastholde det synspunkt, at på det punkt skal befolkningen ikke spørges? Vil det være udtryk for det demokrati, som man siger at man så gerne vil følge, at man vedtager en ny unions-traktat uden en folkeafstemning?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Til Hr. Keld Albrechtsen: SF står ikke med nogen som helst hat i nogen som helst hånd. Vi er sat i verden for at forandre den, og vi sætter os ikke over i hjørnet og siger nej, nej, nej til nogen som helst forandring. Vi ønsker et andet EU, og hvis vi bare siger: Vi vil ikke lave nogen forandringer, så fastholdes det EU, som er nu, og det er ikke godt nok. Derfor er det vores ret og pligt at forlange en regeringskonference, som tager nogle af de emner op, som vi ikke fik igennem i Amsterdamtraktaten. Alt andet ville da være at stikke blå i øjnene på vores vælgere.

Ellers kan jeg give hr. Keld Albrechtsen fuld-stændig ret. Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har opsagt det nationale kompromis. Det har de jo gjort i det sidste års tid eller halvandet. Nu er der så truffet formelle beslutninger på deres årsmøder. Men det behøver jo ikke at betyde, at SF så bare skal sætte sig hen i et hjørne og sige nej, nej, nej. Vi vil have forandret verden, og det er også det, vi arbejder på hele tiden, og vi vil have en regeringskonference, som rent faktisk ændrer nogle af de ting, der er problemet med den måde, som EU fungerer på.

Man kan selvfølgelig sige: Det kan ikke nytte noget, og vi kan ikke lave noget om, men det er ikke SF's taktik.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt, men der er én ting, jeg altså ikke begriber, og som jeg vil bede hr. Keld Albrechtsen prøve at forklare mig, måske begyndende nu her: Hvordan kan et såkaldt venstreorienteret parti være så meget imod, at tingene skal foregå kollektivt og i fællesskab? Det er jo dybt konservativt at stå vagt om nationalstaten og det nationale demokrati og folkestyre, at have sine egne grænser, sit eget pengevæsen og politi, sine egne myndigheder, sin egen nationale lovgivning og regler, selv at kunne bestemme i sit eget land og kæmpe for det. Men at Enhedslisten og venstrefløjen er modstandere af dette kollektive helvede, set med konservative øjne, hvor det hele er fælles, det fatter jeg ikke. Kan vi ikke få en begyndende forklaring her?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Blot en kommentar til diskussionen om det nationale kompromis: Det er nu 7 år gammelt, og i det står der, at de fire danske forbehold kun kan ændres ved en folkeafstemning. De kan altså ændres, nemlig ved en folkeafstemning. Så hvis man ønsker en folkeafstemning om et eller flere af de danske forbehold, så er det ikke et brud på det nationale kompromis, så er det en nøje efterlevelse af de fælles regler, vi aftalte.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til det sidste, så var det jo en del af det nationale kompromis, som jeg tror alle husker, at der skulle føres en helt anden europapolitik, og de fire undtagelser blev set som en integreret del af denne helt anden europapolitik. Det var den, SF fik skrevet ind i det nationale kompromis, og det er jo den, man har fået sat punktum for i dag.

Så vil jeg sige tak til fru Anne Baastrup for hendes svar på det, jeg spurgte om. Jeg kan jo så oplyse, at Enhedslisten har bedt om, at vi får en forespørgsel specielt om regeringskonferencen og om den danske politik i forbindelse med regeringskonferencen. Og hvis SF dér vil være med til, at vi stiller nogle forslag om at pille nogle af de beføjelser ud af EU's unionstraktat,